

Ο κόσμος έχει ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε από το Φως του Χριστού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)



«Πάλιν ὁ Ἰησοῦς μου, καί πάλι μυστήριο!» (Γρηγόριος Θεολόγος). Ὅπως ὅλες οἱ Δεσποτικές ἐορτές, ἔτσι καί ἡ σημε-ρινή ἔχει χαρακτήρα Τριαδικό, Χριστολογικό, ἀνθρωπολογικό καί ἀφορᾷ ὁλόκληρη τήν κτίσι.

Του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού

Τριαδικό, διότι ἀποκαλύφθηκε τό μυστήριο τῆς Ἁγίας Τριάδος, δηλαδή τά Τρία Πρόσωπα τῆς Θεότητος, τόσο καθαρά ὅσο ποτέ ἄλλοτε, καί ἄρα γνώρισαν ὅσοι ἦταν ἐκεῖ στόν Ἰορδάνη, καί ὅσοι ὑπουργοῦσαν – κυρίως ὁ Τίμιος Πρόδρομος – τό Τριαδικόν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Πατέρας μαρτυρεῖ. «Οὗτος ἐστίν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός» (Μᾶρκ. 3, 17), ὁ Υἱός βαπτίζεται, καί τό Ἅγιον Πνεῦμα κατέρχεται «ῶσεϊ περιστεράν ἐπ’ Αὐτόν» (Μᾶρκ. 3, 16), ἀναγνωρίζοντας καί χρίζοντας τόν Ἰησοῦ, ὡς τόν Μεσσία, τόν Χριστόν Κυρίου.

Χριστολογικό, διότι Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶναι τό κύριο Πρόσωπο στό μυστήριο αὐτό, εἶναι ὁ Δεσπότης Χριστός, ὁ ὁποῖος γιά μία ἀκόμη φορά φανέρωσε τήν ἄκρα Του

ταπεινώσει και την υπακοή Του προς τον Θεό Πατέρα.

Ανθρωπολογικό, «δι' ἡμᾶς και διά την σω-τηρίαν ἡμῶν», διότι, ὅσα τελεσιουργοῦνται μέ την Τριαδική συνέργεια στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἀφοροῦν και τόν ἄνθρωπο. Βαπτίζεται γυμνός μέσα στό ὕδωρ, γιά νά πάρει τόν γυμνό ἀπό την Χάρι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπο, νά τόν ἀναστήσει και νά τόν ἐνδύσει μέ την νέα στολή τῆς ἀφθαρσίας.

Ἀφορᾷ, ὅμως, και ὁλόκληρη την κτίσι, ὁλόκληρη την δημιουργία. Ἐπειδή ὁ Κύριος κατήλθε μέν στόν Ἰορδάνη, ἀλλά κατελθῶν μέσα στό ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἔφερε και την Χάρι, ἡ ὁποία τόν ἀκολουθοῦσε και ἀγίασε τά ὕδατα, τά στοιχεῖα τῆς φύσεως, την φύσι ὅλη. «Τάς τῆς φύσεως ἡμῶν γονάς ἠλευθέρωσε» (Ἀγίου Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, Εὐχή τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ).

Κατά την ἑορτή τῶν Θεοφανείων, πραγματοποιεῖται τό ἀνοιγμα τῶν οὐρανῶν και ἡ ἐπιφοίτηση τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, και αὐτά τά δύο, «τοῦ χριστιανικοῦ βαπτίσματος ἦσαν προχαράγματα», λέγει ὁ Ζιγαβηνός. Τό μυστήριο τοῦ Ἰορδάνου συνεχίζεται στήν Ἀγία μας Ἐκκλησία. Καί κάθε ἕνας, ὁ ὁποῖος βαπτίζεται στό Ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος, μετέχει σέ αὐτήν την Χάρι και σέ αὐτήν την δωρεά τῆς ἀνακαινίσεως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Εἶναι μεγάλη εὐλογία, τό ὅτι κάθε Ὁρθόδοξη κολυμβήθρα εἶναι ὁ Ἰορδάνης ποταμός, μέσα στόν ὁποῖο οἱ Χριστιανοί βαπτίζονται, ἀναγεννῶνται και γίνονται «καινούργιοι» ἄνθρωποι, ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό.

Ὅσοι βγήκαμε ἀπό την κολυμβήθρα τῆς Ἐκκλησίας ἔχουμε πάνω μας, κατά τόν Ἱερό Χρυσόστομο, «τήν ιδέαν τοῦ Χριστοῦ», δηλαδή την μορφή τοῦ Χριστοῦ. Λάβαμε τίς δωρεές και τά χαρίσματα τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Γι' αὐτό και την ὥρα τοῦ Βαπτίσματος, ὁ ἄνθρωπος φωτίζεται ἀπό τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ, και τό Βάπτισμα λέγεται και «Φώτισμα».

Αὐτό τό φῶς μᾶς χαρίζει ὁ Κύριος και εἶναι στήν προαίρεσή μας νά διατηρήσουμε την λαμπάδα τῆς ψυχῆς μας ἀναμμένη, ὥστε νά φωτίζεται ἐν Χριστῷ ἡ ὑπαρξή μας. Φωτιζόμαστε ἀπό τόν Κύριο, ὅταν καλλιεργοῦμε τά χαρίσματα πού λάβαμε την ὥρα τοῦ Βαπτίσματος και ὁδηγούμαστε στό καθ' ὁμοίωσιν. Ἰδιαιτέρως, μᾶς φωτίζει ὁ Κύριος, μέ την μελέτη και την ἔρευνα τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ και κυρίως μέ την συμμετοχή μας στό Μυστήριο τῆς Θείας Λειτουργίας, πού εἶναι «τό Φῶς τό ἀληθινόν».

Σήμερα, ὅσο ποτέ ἄλλοτε, ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκη ἀπό τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ. Ἄς ἀφήσουμε τόν Χριστό, νά φωτίσει τίς καρδιές μας, και ἀπό καρδιές ταραγμένες, φοβισμένες, ἐξαγριωμένες, βίαιες, νά τίς μεταμορφώσει σέ καρδιές ἅγιες,

εἰρηνικές, ταπεινές. Ἄς Τόν ἀφήσουμε, νά φωτίσει τήν νεότητα, ὥστε νά διαπαιδαγωγηθεῖ μέσα ἀπό τό Εὐαγγέλιο, γιά νά ὑπάρχει ἡ κατά Χριστόν προκοπή. Νά Τόν ἀφήσουμε, νά φωτίσει «πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον», ὥστε, πράγματι, ὁ κόσμος νά διάγει ἐν εἰρήνῃ καί ὁμονοίᾳ.

Σήμερα, τό Ἅγιον Πνεῦμα, μέ τήν κάθοδό Του στά ὕδατα, ὅπου βυθίζεται ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου, κατέρχεται σέ ὁλόκληρη τήν φύση. Μήν λησμονοῦμε τό βάπτισμά μας, καί ὅτι μέ αὐτό τον τρόπο λάβαμε τήν υἱοθεσία καί γίναμε παιδιά τοῦ Θεοῦ.

Ἄς τιμήσουμε, λοιπόν, τήν ἀξία αὐτή, τήν θεία μας υἱοθεσία καί ἄς κρατοῦμε καθαρό τόν χιτῶνα τοῦ βαπτίσματός μας, ἀπό τούς μολυσμούς τῆς ἁμαρτίας. Ἄς ἀνοίξουμε τίς καρδιές καί τίς ψυχές μας, γιά νά λάβουμε Ἐκεῖνον, καί μέ πίστη ἄς ἀναφωνήσουμε ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μας: «Μέγας εἶ Κύριε, καί θαυμαστά τά ἔργα σου, καί οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου».